

Skånska Dagbladet

Nr/Datum: /2009-03-27
Sektion: 35
Sida: 10
Upplaga: 43 400
Utgivningsort: Malmö
Region: Malmö/Lund/
Trelleborg
Frekvens: 7 per vecka
Politisk Färg: (c)
Telefon: 040-660 55 00
Fax:

Potential att bli en klassiker

MED ETT HAV AV LEDIGHET

Författare: Bo Gentili

Förlag: Soleka

År 2007 tog bibliotekarien på Malmö stadsbibliotek Bo Gentili ett friår. Han fick enligt egen utsago ett bra år, läste, skrev, arbetade i trädgården och gjorde resor. Klassisk musik förgyllde. Det regnade mycket, men det gick att sitta i en korgstol på altanen och läsa. Så badade han i kallbadhuset och betraktade ljuset över Sundet. Bakåt i släkten besökte han sin åttioåttåriga far i Höör och framåt blev han morfar till unge Arvid.

Och så skrev han en underbar essäsamling som fyllt mig med bävan, andakt och glädje när jag sträckläst den under ett par dagar. "Med ett hav av ledighet" heter boken som är utgiven av Soleka Förlag.

Vännerna i ensamheten är många: Beethoven, rödhakar, Hermann Hesse, en ölandstok, rosamarin och Gunnar Ekelöf som var god vän med prästen Harald Lundvik vilken vigde Bo Gentili och hans hustru i kyrkan i Norrtälje.

En lycklig tid kan man tycka, men det finns en skugga som hela tiden är närvarande. Författaren har en son, Sexton år gammal dog han för nio år sedan. Han var en lovande schackspelare och en vän som heter Herbert ringde en gång och sade om sonen: "Så fin han är".

Att förlora ett barn måste vara livets värsta olycka. En gång drabbades ett av mina barn av en svulst på benet och vi visste inte om det var något dödligt. När vi fick besked om att det var ofarligt, åkte jag och barnet med rundtursbåten i Malmö. Ett kort från den turen sitter vid min skrivplats och på det har jag skrivit: "Glöm aldrig den dagen - 13/7 1981".

Jag borde under de nära 28 gångna åren struntat i förtretlighet, mindre motgångar och små sorger. Men inte då! Nu inser jag hur beviljat mitt liv varit och hur stoisk Bo Gentili är när han gör det bästa av stunderna. "Hade någon talat om för oss innan vad som skulle hända hade vi svarat att det klarar vi inte. /.../ Jag minns hur vi kröp samman som fågelungar. Det är vad jag minns, förbannelserna mot den gud som inte finns har jag glömt."

Det här är en bok som både tagit mig hårt och lyft mig som människa. Så här är det att leva. Inget kan man hålla fast, ingenting består - utom sorgen: "Inom oss dör han oupphörligen. I dag, igår...".

"Med ett hav av ledighet" är en fascinerande, gripande och tänkvärd bok. Den har Augustkarat och borde bli en klassiker för generationer att ta lärdom av och älska!

Jean Bolinder

Borde bli klassiker

Recension av Bo Gentili:
"Med ett hav av ledighet". Soleka Förlag.

År 2007 tog bibliotekarien Bo Gentili ett friår. Han fick enligt egen utsago ett bra år, läste, skrev, arbetade i trädgården och gjorde resor. Klassisk musik förgyllde. Det regnade mycket, men det gick att sitta i en korgstol på altanen och läsa. Så badade han i ortens kallbadhus och betraktade ljuset över havet. Bakåt i slakten besökte han sin åttioåttåriga far och framåt blev han morfar till unge Arvid.

Och så skrev han en underbar essäsamling som fyllt mig med

bävan, andakt och glädje när jag sträckläst den under ett par dagar. "Med ett hav av ledighet" heter boken som är utgiven av Soleka Förlag.

Vännerna i ensamheten är många: Beethoven, rödhakar, Hermann Hesse, en ölandstok, rosmarin och Gunnar Ekelöf som var god vän med prosten Harald Lundvik vilken vigde Bo Gentili och hans hustru i kyrkan i Norrtälje.

En lycklig tid kan man tycka, men det finns en skugga som hela tiden är närvarande. Författaren har en son. Sexton år gammal dog han för nio år sedan. Han var en lovande schackspelare och en vän som heter Herbert ringde en

gång och sade om sonen: "Så fin han är".

Att förlora ett barn måste vara livets värsta olycka. En gång drabbades ett av mina barn av en svulst på benet och vi visste inte om det var något dödligt. När vi fick besked om att det var ofarligt, åkte jag och barnet med rundtursbåten i Malmö. Ett kort från den turen sitter vid min skrivplats och på det har jag skrivit: "Glöm aldrig den dagen -13/7 1981".

Jag borde under de nära 28 gångna åren struntat i förtretlighet, mindre motgångar och små sorger. Men inte då! Nu inser jag hur beviljat mitt liv varit och hur stoisk Bo Gentili är när

han gör det bästa av stunderna. "Hade någon talat om för oss innan vad som skulle hända hade vi svarat att det klarar vi inte. /.../ Jag minns hur vi kröp samman som fågelungar. Det är vad jag minns, förbannelserna mot den gud som inte finns har jag glömt."

Det här är en bok som både tagit mig hårt och lyft mig som människa. Så här är det att leva. Inget kan man hålla fast, ingenting består - utom sorgen: "Jag läser på gravstenen att nästa år är det tio år sedan. Tio år. Men döden är tidlös. Inom oss dör han oupphörligen. Idag, igår och för tio år sedan."

"Med ett hav av ledighet" är en

Bokens författare, Bo Gentili har själv tagit omslagsbilden

fascinerande, gripande och tänkvärd bok. Den har Augustkaraltår och borde bli en klassiker för generationer att ta lärdom av och älska!

Jean Bolinder